

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.046/2026/4.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Tóth Edina egyéni ügyvéd (Cím3.) által képviselt **Felperes1** (Cím2) felperesnek – a dr. Szi-Márton Ádám ügyvéd (cím4) által képviselt **Alperes1.** (Cím1.) alperes ellen munkabér megfizetése tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 19.M.70.166/2025/11. sorszámú ítélete ellen az alperes által 12. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 72.295 (hetvenkétezer-kétszázkilencvenöt) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára 115.672 (száztizenötezer-hatszázhetvenkét) forint fellebbezési illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség jelen határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság határozata és az általa megállapított tényállás

[1] A Főváros Törvényszék a 2026. január 14. napján meghozott 19.M.70.166/2025/11. sorszámú ítéletével felmondási időre járó távolléti díj címén 1.445.911 forint, továbbá késedelmi kamat és 91.815 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

[2] Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint a felperes 2024. május 1-jétől állt munkaviszonyban az alperessel szállodaigazgató munkakörben. A felperes a munkaviszonyát

a 2024. október 16-án kelt felmondással 2024. november 15. napjával megszüntette. 2024. október 17-31. napja között keresőképtelen volt, amelyről tájékoztatta a munkáltatót. Az alperes 2024. október 31. napját követően kiadta a felperes szabadságát. A felmondási időre járó távolléti díjat október és november hónapokra 594.864 forintban és 366.667 forintban számfejtette, azonban nem fizette meg a felperesnek.

[3] A felperes keresete elmaradt munkabér címén 1.445.911 forint és a késedelmi kamat megfizetésére irányult. Az alperes a kereset elutasítását kérte, azt érdemben is vitatta, illetve arra hivatkozott, hogy a keresetlevél nem felelt meg a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 618. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak.

[4] Az elsőfokú bíróság az alperes alaki kifogását nem találta alaposnak és kifejtette, hogy a Pp. 240. § és 241. §-ában szabályozott megszüntetési okok nem álltak fenn. A felperes a keresetlevél benyújtásakor nem kapott hiánypótlási felhívást, a tárgyaláson szóban előadta a keresetét, így a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja nem volt alkalmazható, a keresetet érdemben kellett elbírálni.

[5] Az ügy érdemét illetően a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (2) bekezdés b) pontja alapján alaposnak találta a keresetet. Rögzítette, hogy az alperes érdekében állt annak az igazolása, hogy a felperesnek a felmondási időre járó munkabért megfizette. Az alperes nem bizonyította, hogy fennálltak a munkabér visszatartását vagy az abból történő levonást megalapozó, az Mt. 161. §-ában meghatározott feltételek. A felperesnek a szabadsága alatt nem volt munkavégzési kötelezettsége és az alperes a munkabér visszatartására sem volt jogosult. Mindezek alapján az összecszerűség vitatása hiányában az elsőfokú bíróság a kereset szerint marasztalta az alperest.

Az alperes fellebbezése

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte a Pp. 379. §-a alapján. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság iratellenes megállapítások alapján jogszabálysértő döntést hozott. Nem vette figyelembe, hogy a jelen eljárás fizetési meghagyással indult, amelyet a felperes 2025. január 23-án kezdeményezett. Az alperes ellentmondása folytán az eljárás perré alakult, ezután nyújtotta be a felperes a keresetlevelét. A 2025. február 18-án, jogi képviselő útján benyújtott keresetlevél, azonban nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek, mert az elektronikus úton, de nem a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáp. tv.) rendelkezéseinek megfelelően lett előterjesztve. Erre tekintettel az elsőfokú bíróságnak a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával a hatálytalan keresetlevél visszautasításáról kellett volna rendelkeznie, annak érdemi elbírálására nem volt jogszerűen lehetőség.

[7] Az alperes hivatkozott a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) 37. § (3)-(6) bekezdéseire is. Eszerint az elsőfokú bíróság hiánypótlás mellőzésével megszünteti az eljárást, amennyiben a jogosult a keresetet tartalmazó okiratot nem elektronikus úton terjeszti elő. A Pp. 259. § (3) bekezdése pedig egyértelműen tartalmazza, hogy a fizetési meghagyásos eljárással indult peres eljárásban is irányadóak a Pp. 176. § (1) bekezdés a)-i) pontjaiban és a (2) bekezdés a)-c) pontjaiban foglalt visszautasítási indokok, ezért ilyen esetben a pert hivatalból meg kell szüntetni.

[8] A felperes a kifejtettek szerint, a fizetési meghagyás elleni ellentmondást követően nem a Pp. rendelkezésének megfelelő keresetlevelet nyújtott be. Az elsőfokú bíróságnak a hatálytalan keresetlevél alapján hiánypótlási felhívást sem lehetett kibocsátani, figyelemmel a Kúria Kfv.V.37.025/2025/3. számú határozatában kifejtettekre. A felperes határidőn belül nem nyújtott be formai és tartalmi szempontból megfelelő keresetlevelet, a mulasztását nem mentette ki. Az elsőfokú bíróság lényegében egy nem létező keresetet bírált el.

[9] Iratellenes ítéleti megállapítás, hogy a felperes a tárgyaláson előadta a keresetét, mivel a 11. sorszámú jegyzőkönyv a keresetet nem tartalmazza. A 2025. június 2-i felperesi válaszirat sem tartalmazott olyan nyilatkozatot, ami formai és tartalmi szempontból keresetlevélnek minősült. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az eljárás megszüntetése indokolt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint formai és tartalmi szempontból is megfelelő keresetlevelet terjesztett elő a fizetési meghagyásra benyújtott ellentmondást követően. A beadvány megfelelt a közjegyző felhívásának, azt elektronikusan nyújtotta be a Pp. előírásainak megfelelően, nem egy külön eljárásban, hanem ellentmondás folytán perré alakult eljárás során.

[11] Eleget tett az Fmhtv. 37. § (1), (5) és (6) bekezdésében foglaltaknak is. Az ellentmondásról szóló értesítésben a közjegyző nem hivatkozott a Dáp. tv.-re és az elektronikus eljárásra sem, csupán arra, hogy a keresetlevelet elektronikusan kell benyújtani és a bíróság azt abban az esetben utasítja vissza, ha a jogosult nem csatolja a közjegyző felhívásának a másolatát, illetve a közjegyzői felhívásban szereplő bíróság nem állapítható meg, vagy a közjegyzőtől a közjegyzői iratanyag nem érkezik meg. Ezek a feltételek jelen ügyben nem álltak fenn, a kereset benyújtásakor hatályban volt Fmhtv. is azt tartalmazta, hogy aki a Dáp. tv. alapján elektronikus eljárásra kötelezett, annak elektronikusan kell benyújtania a keresetét. A kifejtettek alapján megállapítható, hogy a keresetlevelet, annak

mellékleteivel együtt 2025. február 20-án elektronikus úton határidőben benyújtotta az illetékes bíróságra, ezért mulasztás nem történt. A keresetlevél tartalmazta a Pp. 170. §-ában rögzített kötelező tartalmi elemeket is.

[12] A perben az alperesi ellenkérelemre válasziratot terjesztett elő, a válaszirat elektronikus aláírással lett benyújtva, az ismételten tartalmazta az ügyben releváns tényállást és a határozott kereseti kérelmet is. Ezen kívül a tárgyaláson az iratismertetést és az egyeztetést követően a kereset lényegi elemeit, a követelését ismertette és fenntartotta (11. sorszámú jegyzőkönyv). Mindezek alapján az alperesi fellebbezés alapján nincs lehetőség az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az eljárás megszüntetésére, az elsőfokú bíróság részéről nem történt eljárási szabálysértés.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[13] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[14] Az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el. A fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül járt el, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése nem volt indokolt.

[15] A fellebbezés alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján a keresetlevél visszautasítását eredményezte-e, hogy a fizetési meghagyás alapján benyújtott alperesi ellentmondást követően, a felperes a keresetlevelét elektronikus úton, az erre rendszeresített nyomtatványon, AVDH szolgáltatással, de elektronikus aláírás nélkül nyújtotta be.

[16] Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Dáp. tv. 20. § a)-c) pontjai szerint a nyilatkozatokat, eljárási cselekményeket a digitális állampolgárság keretalkalmazás útján, a személyre szabott ügyintézési felületen, vagy a digitális szolgáltatást biztosító szervezet által közzétett tájékoztatásnak megfelelően, illetve elektronikus úton lehet teljesíteni. Az elektronikus ügyintézési mód a digitális szolgáltató által nyújtott internetes alkalmazást jelenti. A Dáp. tv. és a végrehajtás rendeletei az elektronikus kapcsolattartás módjával összefüggésben nem rendelkeznek arról, hogy a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti iratokat teljes bizonyító erejű magánokiratként kell benyújtani. Ezt a formai követelményt a Pp. 114. § (3) bekezdése határozza meg. A Pp. 618. § (1) bekezdés helyes értelmezése szerint azonban nincs helye a beadvány visszautasításának akkor, ha nem az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok sérültek, hanem a beadvány nem felel meg a teljes bizonyító erejű magánokirat követelményének. A megfelelő okirati forma hiánya a Pp. 114. § (3) bekezdéséből következően nem visszautasítási ok, hanem hiánypótlást

megalapozó körülmény, vagyis ilyen jellegű formai hiányosság esetén a Pp. 618. § (1) bekezdés b) pontja nem alkalmazható.

[17] A Kúria Kfv.V.37.025/2025/2. számú végzését nem kellett kötelezően alkalmazni, az nem minősül közzétett határozatnak. Ezzel szemben az ítéltábla a Kúria, mint másodfokú bíróság a Pf.III.24.684/2025/2. számú végzésében kifejtetteket találta jelen ügyre alkalmazhatónak. Az adott ügygel egyezően jelen perben azt lehetett megállapítani, hogy a beadványát a felperes az erre rendszeresített elektronikus űrlapon terjesztette elő, azt AVDH szolgáltatással hitelesítette, azonban a beadványt elektronikus aláírással nem látta el. A beadvány tehát valójában a Pp. 114. § (3) bekezdése szerinti formai követelményeknek nem felelt meg.

[18] A beadványok alakiságával kapcsolatos elvárásokkal összefüggő jogszabályok Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezésének az felel meg, amennyiben a bíróság a beadvány alaki kellékeként azon követelményeket várja el, amely egyértelműen igazolják, hogy a beadvány az azon feltüntetett személytől származik. Az elektronikus űrlap előterjesztésekor alkalmazott AVDH hitelesítés megfelelően azonosítja az azt benyújtó személyt. Ezért az elektronikus űrlap mellékleteként feltöltött és előterjesztett beadvány esetén az űrlapot benyújtó személy beazonosítható, függetlenül attól, hogy az egyébként a Pp. 114. § (3) bekezdés szerinti alaki követelmények adott esetben nem érvényesülnek.

[19] Jelen ügyben a keresetlevél nyomtatvány használata kötelező volt, a felperes ezt az elektronikus űrlapot AVDH szolgáltatással hitelesítette. A fizetési meghagyást követően benyújtott keresetlevél tekintetében nem fért kétség ahhoz, hogy az AVDH szolgáltatással hitelesített űrlap mellékleteként benyújtott keresetlevél a felperes jogi képviselőjétől származott. A beadvány benyújtója egyértelműen beazonosítható volt a bíróság számára. Ezért az Alaptörvénynek és a Pp. Preambulumában megfogalmazott józan észnek megfelelő jogalkalmazás követelményének az a jogértelmezés felelt meg, hogy a keresetlevél benyújtója beazonosítása hiánypótlás elrendelését sem tette szükségessé.

[20] Ezt a jogértelmezést támasztja alá, hogy 2025. július 30-ával a Pp. 612. §-a kiegészült a (2) bekezdéssel, amely értelmében elektronikus kapcsolattartás esetén a Pp. 114. § (3) bekezdése szerinti alaki követelményt nem kell alkalmazni, ha a beadvány előterjesztése a Dáp. tv.-ben és a végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon történik. Az űrlap benyújtási támogatás szolgáltatás használata esetén, amely kifejezetten elektronikus azonosítással egybekötött beadvány előterjesztést biztosít, nem szükséges további hitelességi feltételek vizsgálata, a beadványok külön hitelesítésére főszabály szerint nincs szükség. Ezért az szabályszerűen előterjesztettnek minősül akkor is, ha egyébként azt nem a teljes bizonyító erejű formában terjesztették elő a Pp. 114. § (3) bekezdése és 325. § (1) bekezdése szerint.

[21] A kifejtettek alapján a felperes részéről az erre a célra működtetett űrlap benyújtás támogatási szolgáltatás használatával benyújtott keresetlevél, további hitelesítési feltételek vizsgálata nélkül szabályszerűen előterjesztettnek minősült, az alapján megállapítható volt a beadvány előterjesztőjének a személye.

[22] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra az ítéletében, hogy a felperes a keresetét a 2026. január 14. napján tartott tárgyaláson fenntartotta, nem merült fel az alperes részéről azzal kapcsolatos kétség, hogy a beadványban foglaltak tartalmát nem ismerhette meg, ezért nem volt indokolt a keresetlevél tartalmának részletesebb ismertetése a tárgyalási jegyzőkönyvben. Az alperes az alaki kifogás mellett érdemben is vitatta a keresetet (19.M.70.166/2025/11.).

[23] Az alperes a fellebbezésében kizárólag alaki körülményekre tekintettel vitatta az elsőfokú bíróság ítéletét, az érdemi döntéssel kapcsolatban jogi érvelést nem adott elő. Ezért a másodfokú bíróság az érdemi döntést egyebekben nem érintve, a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[24] A felperes a fellebbezési eljárásban pernyertes lett, ezért az alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felperes 81. § (1) bekezdésének megfelelően felszámított másodfokú perköltségét, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja rendelkezéseire.

[25] Az alperest terhelő fellebbezési illeték összegének megállapítására az illetékekről szóló 1990. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdése alapján került sor. A fellebbezett pertárgyérték 1.445.911 forint volt. Az illeték megfizetéséről az Itv. 78. § (4) bekezdése tartalmaz rendelkezéseket, figyelemmel a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2a) bekezdésére.

[26] A másodfokú bíróság tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a NAV 10032000-01070044-09060018 illetékbevételei számlájára kell befizetni, a közleményben fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

Budapest, 2026. május 21.

dr. Orosz Andrea s.k.

a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.

előadó bíró

dr. Szalai Beatrix

bíró

